

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.125/2022/10. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2023. március 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2022. október 25. napján kihirdetett B.32/2017/133. számú ítéletét *megváltoztatja*.

Terhelt1 I.r. vádlottal szemben a pénzbüntetés napi tételét 250 (kettőszázötven) napra, az egy napi tétel összegét 4.000,- (négyezer) forintra súlyosítja. Az így kiszabott 1.000.000,- (egymillió) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 250 (kettőszázötven) napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni, az egy havi részlet összege 100.000,- (egyszázezer) forint.

Terhelt5 V.r. vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. tv. 310. § (1) és (3) bekezdés) alól tekinti felmentettnek. A számviteli fegyelem megsértésének vétsége (1978. évi IV. tv. 289. § (1) bekezdés) miatti eljárást megszünteti.

Terhelt6 VI.r. vádlott terhére megállapított költségvetési csalás büntette folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének (1978. évi IV. tv. 310. § (1) és (3) bekezdés), a folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (1978. évi IV. tv. 276. §) minősül. A számviteli fegyelem megsértésének vétsége (1978. évi IV. tv. 289. § (1) bekezdés) miatti eljárást megszünteti. A feltételes szabadágra bocsátásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy Terhelt1 I.r. vádlott lakcíme Cím1, személyazonosító igazolványának száma Szám1.

Indokolás

[1] A Győri Törvényszék a 2022. október 25. napján kelt B.32/2017/133. számú ítéletével hat terhelt büntetőjogi felelősségéről döntött.

[2] Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés b/ pont), folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§) és a megbízható és valós képet lényegesen befolyásoló hibát előidézve elkövetett számvitel rendje megsértésének büntetében (Btk. 403.§ (1) bekezdés a/ pont).

[3] Ezért – halmazati büntetésül – 3 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre, 8 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra, továbbá 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500 forintban állapította meg és rendelkezett az összesen 500.000 forint pénzbüntetés átváltoztatásáról, annak meg nem fizetése esetére. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

[4] Terhelt2 II.r. vádlottat az ellene bűnsegédként, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntette (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés b/ pont) és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345.§) miatt emelt vád alól felmentette.

[5] Terhelt3 III.r. vádlott bűnösségét megállapította bűnsegédként, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés b/ pont), 3 rendbeli, a vagyoni helyzete áttekintésének, illetve ellenőrzésének megghiúsításával elkövetett számvitel rendje megsértésének büntetében (Btk. 403.§ (1) bekezdés b/ pont) és 2 rb bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§).

[6] Ezért halmazati büntetésül 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 6 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Vagyonelkobzást rendelt el 300.000 forint erejéig. Megállapította, hogy a terhelt a *szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható*.

[7] Terhelt4 IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett, jelentős vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (4) bekezdés b/ pont), a vagyoni helyzete áttekintésének, illetve ellenőrzésének megghiúsításával elkövetett számvitel rendjének megsértése büntetében (Btk. 403.§ (1) bekezdés b/ pont) és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§).

[8] Ezért halmazati büntetésül 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 5 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a terhelt a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

[9] Terhelt5 V.r. vádlottat az ellene bűnsegédként, nagyobb vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntette (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (3) bekezdés b/ pont) és a vagyoni helyzete áttekintésének, illetve ellenőrzésének megghiúsításával elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette (Btk. 403.§ (1) bekezdés b/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[10] Terhelt6 VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett, nagyobb vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás bűntettében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont), (3) bekezdés b/ pont) és bűnsegédként és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§).

[11] Ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 5 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a terhelt a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

[12] Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[13] Az ítélet Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r. vádlottak vonatkozásában elsőfokon, míg Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében a másodfokú eljárás előkészítő szakában 2022. december 22-én jogerőre emelkedett, így a felülbírálat tárgyát nem képezte.

[14] Az ítélet ellen ügyész Terhelt1 I.r. vádlott terhére súlyosításért, Terhelt5 V.r. vádlott esetében a felmentő rendelkezés jogcímének a megváltoztatásáért, Terhelt6 VI.r. vádlott terhére bűnösségének további bűncselekményben történő megállapításáért, Terhelt2 II.r. vádlott terhére felmentése miatt, bűnösségnek megállapítása és büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

[15] Az I.r. vádlott és védője által elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, VI.r. vádlott védője indokolás nélkül fellebbezett.

[16] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.322/2022/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn, mivel Terhelt2 II.r. vádlott terhére felmentése miatt bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta. Az I.r. vádlott és védője, illetőleg a VI r. vádlott védője által előterjesztett fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

[17] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, nagyjából megalapozott ítéleti tényállást állapított meg. Téves ténybeli következtetés útján jutott azonban arra a következtetésre a II/4. tényállásban, hogy Terhelt6 VI.r. vádlottnak a Kft1.-vel kapcsolatban 2010. évben már beszámolási, könyvviteli kötelezettsége a felszámolás elrendelése miatt nem volt. A VI.r. vádlott a terhére rótt fiktív számlákat éppen ebben az időszakban állította ki, ily módon függetlenül a felszámolási eljárás megkezdésétől őt bizonylati feyelem, illetve a könyvviteli kötelezettség is terhelte. A tényállásnak e részleges megalapozatlansága a helyes ténybeli következtetés levonása útján orvosolható.

[18] Az ügyész szerint a tényállásból a vádlottak bűnösségére levont következtetés a marasztalással érintett vádlottak esetében – a VI.r. vádlott kivételével - okszerű, és törvényes a ténylegesen rótt bűncselekmények minősítése is. A VI.r. vádlott esetében a II/4. tényállás részleges megalapozatlanságának kiküszöbölését követően további 1 rb, számvitel rendje megsértésének büntette (Btk. 403.§ (1) bekezdés b/ pont) róható, amely miatt bűnösségének megállapítása indokolt.

[19] Terhelt5 V.r. vádlott esetében az ügyészi fellebbezés pusztán a bíróság felmentő rendelkezésének jogcímét támadta. E körben megállapítható, hogy nem csak az V.r. vádlott javára szóló bizonyítékok állnak rendelkezésre, de igaz az is, hogy a vádbeli időszakban ő még a Kft1. ügyvezetője volt. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy a felszámolási eljárás megindításához szükséges iratanyagokat részben ő juttatta el a felszámolóhoz. Ezek a bizonyítékok valóban nem elegendőek bűnösségének alátámasztására, azonban annak kizárására sem. Ennélfogva felmentésének helyes indoka a Be. 566.§ (1) bekezdés c/ pontjában rögzített körülmény.

[20] Az ügyész rámutatott, hogy a büntetés kiszabása során a törvényszék az irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket teljeskörűen számba vette, azonban azokat I. és VI.r. vádlott esetében nem súlyuknak megfelelően értékelte. Való igaz, hogy a bűncselekmény elkövetése óta jelentős idő telt el, ami nyomatékos enyhítő körülmény. A törvényszék azonban az I.r. vádlott esetében erre hivatkozással az enyhítő szakasz alkalmazását is indokoltnak tartotta. A vádlott terhére rótt bűncselekmények büntetési tételkerete a halmazati szabályokra figyelemmel 5-14 évig terjedő szabadságvesztés, melynek középértéke 9 év 6 hónap. A vádlott javára szóló enyhítő körülmények lehetővé teszik a középértéktől javára szóló eltérést, a büntetésnek a különös részi minimuma alatt történő kiszabását azonban nem. Ennélfogva az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának jelentős mértékű emelésére van szükség.

[21] A bíróság Terhelt1 I.r. vádlottat pénzbüntetésre is ítélte, amely esetében a napi tételek száma nincs arányban az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával. Az egy napi tétel 2.500 Ft-ban megállapított összege pedig oly mértékben közelít a törvényi minimumhoz, melyet a vádlott jövedelmi viszonyai nem támasztják alá. A pénzbüntetés esetében ezért mind a napi tételszám, mind pedig az egy napi tétel összegének emelését tartotta indokoltnak az ügyész. A pénzbüntetés megfizetésére a törvényszék az I.r. vádlott esetében 10 hónap részletfizetést is engedélyezett. Az ügyész szerint ez az intézkedés kiüresíti a büntetés szankciós hatását, így módon a vádlottra nézve jelentősebb megterhelést nem jelent. Ezért ilyen mértékű részletfizetést nem tartott indokoltnak.

[22] Terhelt6 VI.r. vádlott esetében a bűnösségi kör kiterjesztése szükségképpen indokolja a vele szemben megállapított szankció súlyosítását is. Nem tartotta szükségesnek az ügyész a vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabását, azonban mind a büntetés tartamának, mind a felfüggesztés mértékének súlyosítását indokoltnak tartotta.

[23] Az ügyész az ítélet egyéb rendelkezéseivel egyetértett. Összefoglalva indítványozta, hogy az ítéltábla az ítélet részleges megalapozatlanságát helyes ténybeli következtetés levonásával küszöbölje ki, állapítsa meg, hogy Terhelt6 VI. r. vádlottat 2010. év első negyedében a felszámolás elrendeléséig számviteli és könyvviteli kötelezettség terhelte. A törvényszék ítéletét változtassa meg. A Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést, valamint pénzbüntetésének napi tételszámát és az egy napi tétel összegét súlyosítsa, megfizetésére kisebb számú részletet engedélyezzen. Terhelt6 VI.r. vádlott bűnösségét további 1 rb, a Btk. 403.§ (1) bekezdés b/ pontjába ütköző és eszerint minősülő számvitel rendje megsértésének büntetében állapítsa meg, a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát és a felfüggesztés próbaidejét emelje fel. Egyebekben az

elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy Terhelt5 V. r. vádlott esetében a felmentés jogcímét a Be. 566.§ (1) bekezdés c/ pontja alapján állapítsa meg.

[24] Terhelt1 I.r. vádlott védője fellebbezése indokolásában a felmentés és másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett jogorvoslati kérelmét fenntartotta. Kérte, hogy a másodfokú bíróság a részlegesen megalapozatlan tényállást helyes ténybeli következtetésekkel helyesbítse és állapítsa meg, hogy megtörtént a munkások elszállásolása, tehát az ezt megelőző szállítás, illetve a munkavállalók „felkutatása” is. A teljes folyamat valós volt, nem tartalmazott olyan elemet, amely valótlán gazdasági esemény lett volna, ebben az esetben a befogadott számlákban foglalt gazdasági események megtörténtek és nem történt jogosulatlan adólevonás, illetve bűncselekmény.

[25] Az enyhítés körében a védő kiemelte az extrém időmúlást, ami több mint 10 év az elkövetés óta. Ez a terheltnek nem róható fel. Hosszú évekig állni büntetőeljárás hatálya alatt már önmagában is megterhelő. Terhelt1 I.r. vádlott rendezett családi körülmények között él, élettársi kapcsolatban, akivel gyermeket szeretnének vállalni. Tartásdíj formájában gondoskodik két kiskorú gyermekéről, szinte a teljes megélhetésükhöz szükséges támogatást nyújt. Kiskorú gyermekeinek édesanyja nem rendelkezik fix, állandó jövedelemmel, így teljes egészében védencére szorúlnak. Ezek az enyhítő körülmények már önmagukban is olyan nyomósak, amelyek az enyhítő szakasz alkalmazását teszik indokolttá.

[26] Mindezekre figyelemmel a védő kérte, hogy a másodfokú bíróság a védencét elsődlegesen mentse fel a Be. 566.§ (1) bekezdés c/ pontja alapján, másodlagosan a szabadságvesztést a törvényi minimum alatt állapítsa meg úgy, hogy a végrehajtása megfelelő tartamú próbaidőre felfüggeszthető legyen.

[27] Terhelt6 VI.r. vádlott védője fellebbezését fenntartotta és egyúttal kérte az ügyészi indítvány elutasítását. Kifejtette, hogy a VI. rendű vádlott a felszámolás alá került cége okiratait tanú22nak, a Kft2. ügyvezetőjének adta át, aki őt a felszámolási eljárásban képviselte. Erről 2013. február 04-én tájékoztatta a benyújtó1 Felszámolási és Végelszámolási Osztályát Név1 felszámolóbiztos.

[28] Védence nyilatkozott arról, hogy az iratok átadása után őt senki nem kereste meg hiánypótlással, az okiratok kiegészítésével. Ennél fogva a 2016.04.13-án foganatosított házkutatás felesleges volt, mivel akkor már ismert volt, hogy a felszámolási eljárás végbement, nem tárt fel hiányosságokat, lefolytatásakor nem merült fel bűncselekmény gyanúja.

[29] A 2017. április 4. napján készült az igazságügyi adó-és könyvszakértői véleményben megállapításra került, hogy a beszámolási kötelezettségének könyvvezetési kötelezettségének és bizonylat megőrzési kötelezettségének a Kft1. egyáltalán nem tett eleget, illetve ezen sérelem olyan mértékű volt, hogy a cég valós vagyoni pénzügyi és jövedelmi helyzetének az áttekintése megismerése és ellenőrzése 2010. évre vonatkozóan meghíúsult.

[30] A védő álláspontja szerint szakértői megállapítás csak ez utóbbi kérdésben tehető. Annak megállapítása, hogy ez kinek a mulasztása, nem szakértői kompetencia, illetve túlmegy a szakértői megállapítás körén.

[31] Fentiekén túl, az Kft3. felszámolóbiztosa Név2 nyilatkozata szerint az adóhivatal kezdeményezte a felszámolást és ellenőrizte az iratokat. A tanú benyújtotta azokat az okiratokat, amelyek megerősítik az V. és VI. rendű védekezését. A 2010. december 17-én benyújtott kérelem az egyszerűsített felszámolás elrendelésére vonatkozott. Név2 2011. március 11-i Győr-Moson-Sopron Megyei Cégbírósághoz címzett beadványában úgy nyilatkozott, hogy a Kft1. a beszámolóképzési kötelezettségének eleget tett.

[32] Ebből az következik, hogy aki elkövetési magatartást nem tanúsít, az az adójogi szabályoktól függetlenül a büntetőeljáráásban tettesként nem vonható felelősségre.

[33] A védő hivatkozott a költségvetési csalás körében az elévülésre a Terhelt6 VI.r. által kiállított a 2010. januári és februári első két számla vonatkozásában.

[34] Kifejtette a jogi képviselő, hogy a számviteli szabályok szerint a védence vállalkozása ún. időszakai számlát állított ki, ami azt jelenti, hogy a kiállítás dátuma a teljesítés dátuma is egyben. Így a számlák dátumai alapján a vádirattal érintett időszakból a 2010.01.20.-tól 2010.03.09-ig kiállított számlák eleve nem vizsgálhatóak - elévülés miatt - tekintettel arra, hogy a nyomozás elrendelésére 2015. március 9. napján került sor. Ezt követően 3 számla lett kiállítva 2010.03.16., 2010.03.24., 2010.03.31. napján: 300.000.Ft., 465.000.Ft., 310.000.Ft. Áfa értékben, összesen: 1.075.000.Ft összegben. Ez a vádiratban szereplő 3.078.875. Ft. vagyoni hátránynál lényegesen kevesebb.

[35] A védő sérelmezte, hogy az ügyészség a 2022. október 25. napján megtartott tárgyaláson a módosított vádat kiterjesztette Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában további 1 rb, a Btk. 345.§-ában meghatározott folytatólagosan és bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségével. Szerinte a VI.r. vádlott által bűnsegédként elkövetett költségvetési csalással nem állhat halmazatban a hamis magánokirat felhasználása, mivel ez szükségképpen eszközcselekmény. A halmazat megítélésénél az a döntő szempont, hogy valamely bűncselekmény általában elkövethető-e olyan magatartás nélkül, amely önmagában egy másik tényállást valósít meg. Ha az eszközcselekmény lazább kapcsolatban áll a célcselekménnyel, általában halmazatot kell megállapítani, feltéve, hogy az eszközcselekmény és a célcselekmény eltérő jogi tárgyat sért. A tárgyalta ügyben a VI.r. vádlott bűnsegédi magatartása a költségvetési csaláshoz hamis okirat felhasználásával való hozzásegítés, beleolvad az alapbűncselekménybe.

[36] Erre tekintettel kérte a védő a VI.r. vádlottat a bűnsegédként és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége alól felmenteni, továbbá az ügyészségnek a számvitel rendje megsértésének büntette megállapításának vonatkozásában tett indítványát elutasítani, illetve a joghátrányt enyhíteni.

[37] A másodfokú bíróság nyilvános ülésén megjelent ügyész a fellebbezését és az írásban benyújtott indítványát változatlan formában fenntartotta. A védelem felvetéseire reagálva rámutatott, hogy azt a téves ténymegállapítást teszi az elsőfokú ítélet, miszerint nem

terhelte a VI.r. vádlottat beszámolási és könyvvézetési kötelezettség. A számvitelről szóló törvény a 11.§-ában határozza meg, hogy az üzleti év az az időtartam, amelyről a beszámolót kell készíteni. Az üzleti év időtartama megegyezik - a (2)-(3) bekezdésben foglaltak kivételével - a naptári évvel. A (10) bekezdés szerint pedig felszámoláskor az „üzleti év a vállalkozó felszámolása, végelszámolása, illetve kénysztörölési eljárása esetén az előző üzleti év mérlegfordulónapját követő naptól a felszámolás, a végelszámolás, illetve kénysztörölési eljárása kezdő időpontját megelőző napig - mint mérlegfordulónapig - terjedő időszak. Amennyiben a felszámolás, a végelszámolás úgy fejeződik be, hogy a vállalkozás nem szűnik meg, az eljárás befejezését követő üzleti év a felszámolási, a végelszámolási eljárás befejezésének napját követő naptól a vállalkozó által - az (1)-(3) bekezdés szerinti feltételekkel - az üzleti év végeként megjelölt napig - mint mérlegfordulónapig - terjedő időszak”. Tehát a jogszabályból adódóan is következik, hogy a beszámolási és könyvvézetési kötelezettsége fennállt a VI.r. vádlottnak.

[38] Az ügyész vitatta a Terhelt1 I.r. vádlott védője által adott levezetést, miszerint a teljes gazdasági folyamat valós volt. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság az [58]-[94] bekezdésben részletezte az általa beszerzett bizonyítékokat, azok tartalmát saját magukkal és egymással is összevetette, mérlegeléssel állapította meg a tényállást. A védő a bizonyítékok felülmérlegelésével támadja az elsőfokú ítéletet, amikor az eltérő tényállás megállapítását kéri, ami nem lehetséges.

[39] A törvényszék helyes következtetést vont a vádlottak bűnösségére, a minősítés is törvényes, azzal, hogy a VI.r. vádlottal szemben további bűncselekmény megállapítása indokolt az átiratban kifejtettek alapján. A költségvetési csalásba nem olvad bele a jelen ügyben a hamis magánokirat felhasználása, mivel eltérő jogi tárgyról van szó, tehát a valós alaki halmazatot meg kell állapítani.

[40] A VI.r. vádlott védője által hivatkozott elévülés vonatkozásában az ügyész kifejtette, hogy 2010. január 20-tól 2010. április 1-ig terjed az elkövetési időszak, amikor a 7 db fiktív számla került kiállításra. Az I.r. vádlott cégének eleinte negyedéves ÁFA-bevallóként, majd havi ÁFA-bevallóként kellett a bevallást megtenni, tehát a 2010. első negyedév vonatkozásában vagy április 20., vagy május 20. vagy július 20. lett volna az időpont. Figyelemmel a nyomozás elrendelésének időpontjára, és arra a tényre, hogy az elsőfokú bíróság az elbíráláskor hatályos Btk.-t alkalmazta, amelyben 5 év az elévülési idő, nyilván nem történt elévülés.

[41] Terhelt5 V.r. vádlottnál a felmentés jogcíme vonatkozásában az ügyész előadta, hogy kétségtelenül megállapítható, miszerint bűncselekmény megtörtént 2010. január 20. és 2010. április 1. között, az is tény, hogy ekkor az V.r. vádlott is ügyvezetője volt a cégnek. A tényállásban az van, hogy 2010. év elején a felszámolónak közösen adták át Terhelt6 VI.r. vádlottal az iratokat. Ha pedig bűncselekmény történt, akkor a felmentés jogcíme bizonyítottság hiánya lehet, nem bűncselekmény hiánya.

[42] Mellőzendőnek tartotta az ügyész azt az enyhítő körülményt, hogy a különösen nagy vagyoni hátrány alsó határához közelít a vagyoni hátrány. Az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény középértéke 9 év 6 hónap és az időmúlás nagy nyomatékú enyhítő körülmény, de ennek eltúlzott jelentőséget tulajdonított az elsőfokú bíróság. Azt sem szabad

elfelejteni az I.r. vádlott vonatkozásában, hogy a tényállás szerint 2009 májusától 2012 decemberéig tartott az elkövetési időszak, ami 43 hónap és az okozott kárból egy fillér nem térült meg a mai napig. A részletfizetésre vonatkozó rendelkezés mellőzésére vonatkozó indítványt is fenntartotta az ügyész, figyelemmel az I.r. vádlott jelenlegi anyagi helyzetére.

[43] Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában a bűncselekményi kör kiegészülése indokolja a vele szemben kiszabott büntetés súlyosítását.

[44] Összefoglalva tehát indítványozta, hogy az ítéltábla változtassa meg az elsőfokú ítéletet a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltak szerint.

[45] Terhelt1 I.r. vádlott védelmében eljáró jogi képviselő a perbeszédében a felmentésért, illetve enyhítésért bejelentett fellebbezését, annak indokait és kérelmét változatlanul fenntartotta, illetve kérte az ügyész súlyosítás iránti indítványának elutasítását.

[46] A felmentés elsődlegességét hangsúlyozva az enyhítés körében kifejtette, hogy védence személye csekély mértékben veszélyes a társadalomra, mivel büntetlen előéletű, az eljárás 8 éves időtartama alatt sem indult ellene újabb büntető eljárás. Fiatal felnőttként került ebbe az eseménysorozatba, családi kapcsolatok révén, hiszen az édesanyjával dolgozott együtt. Két kiskorú gyermeket nevel, rendezett családi körülmények között, munkahelyén régóta dolgozik és megbecsülik. A vád tárgyát képező cselekmények 14 évvel ezelőtt kezdődtek, amely önmagában nyomatékos enyhítő körülmény.

[47] A vád tárgyává tett költségvetési csalás nem „klasszikus” elkövetési magatartás olyan értelemben, hogy valós gazdasági eseményeket bonyolított az I.r. vádlott gazdasági társasága, nem pusztán fiktív számlák felhasználása történt.

[48] A védő szerint megalapozott volt az elsőfokú bíróság döntése, amikor az enyhítő szakaszt alkalmazta, így talán már nem túlzó a védelem azon indítványa, hogy a szabadságvesztés mértékét 2 évre mérsékelje és végrehajtását a másodfokú bíróság függessze fel.

[49] Terhelt5 V.r. vádlott védője kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, abból helytálló következtetést vont le. A vádhatóság a felmentő rendelkezés jogcímének megváltoztatása érdekében bejelentett fellebbezése alaptalan, így kérte, hogy az ítéltábla az ügyészi fellebbezésnek ne adjon helyt.

[50] Terhelt6 VI.r. vádlott védője a fellebbezését és annak indokait az írásbelivel egyezően fenntartotta és az ügyész által előadottakra tett észrevételt. Fenntartotta, hogy a számvitel körében a VI.r. vádlott felelőssége áttevődött más személyekre, más eljárásokra, amikor átadta az iratokat a könyvelő cégnek, aki a felszámolási eljárásban őt képviselte. Kikerültek az ő hatóköréből az iratok, bizonylatok őrzése, az azokról való rendelkezés, és nem merült fel ezeknek a hiánya az eljárás egyik pontján sem.

[51] Az elévülés vonatkozásába is fenntartotta az érvelését. A számviteli törvényre hivatkozva rámutatott, hogy időszaki számlák kiállításáról volt szó, amely azt is jelenti, hogy ezek a kiállítás dátumával realizált üzleti cselekménynek minősültek. Ezeket a 2010. január 20. és 2010. március 9. között kiállított számlákat már nem is lehetett volna vizsgálat alá vonni, még akkor sem, ha számviteli értelemben a bevallási időszakokat kell értelmezni.

[52] A hamis magánokirat felhasználása vétsége vonatkozásában is fenntartotta azt a védői álláspontot, hogy beleolvad az alapbűncselekménybe. Ez olyan szoros és közvetlenül összefüggő cselekmény, amely nélkül nem lett volna elkövethető a költségvetési csalás.

[53] Mindezekre tekintettel kérte, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, és védeence vonatkozásában enyhébb büntetést szabjon ki.

[54] Terhelt I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy segédmunkásként kezdett nagyon fiatalon a Kft4-nél, ahol folyamatosan tovább képezte magát és 2022. decembere óta már műszakvezetőként dolgozik. A fizetése 550-600.000 forint lett. A cége alapításakor nagyon tapasztalatlan volt és nem járt el eléggé körültekintően, de nem állt szándékában jogsértést elkövetni. A cég eladásakor kifizetett minden embert, nem maradt tartozása. Tizenkét éve tart az eljárás, amelyre ráment a házassága. Élettársával folyamatos bizonytalanságban élnek, albérletről albérletre költöznek, nem mernek tervezni. A volt házastársa munkanélküli, a két gyermeket és őt is az I.r. vádlott tartja el.

[55] Csatlakozva a védőjéhez kérte, hogy ne végrehajtandó szabadságvesztés büntetést szabjon ki vele szemben a bíróság.

[56] Az ügyészi fellebbezés részben alapos, míg a védelemi jogorvoslati kérelmek alaptalanok az alábbiak szerint.

[57] A Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság, amennyiben a törvény kivételt nem tesz, a fellebbezéssel érintett ítéletet teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálja felül. A felülbírálat során vizsgálja az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[58] A törvényszék ítéletével szemben a Be. 583.§ (1) – (2) bekezdése alapján az ügyész a vádlottak terhére további bűncselekmény megállapítása végett, a felmentés jogcímének megváltoztatásáért és súlyosítását, a védelem felmentésért, illetve enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[59] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 590.§ (1) – (2) és a (10) bekezdésében meghatározott módon, azaz teljeskörűen végezte el.

[60] Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a – bírói szakba kerülés idején hatályos 1998. évi XIX. számú törvénynek is megfelelő – perrendtartási szabályok

szerint folytatta le. Bizonyítási tevékenysége során olyan abszolút vagy relatív hatályon kívül helyezést eredményező hibát nem vétett, mely a felülbírálatot akadályozta volna.

[61] Az iratokból kitűnik, hogy a B.354/2016/14-I. számú vádirat – Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak ellen - 2017. január 31. napján érkezett a Győri Törvényszékre. A vádiratot a perbíró 2017. február 16. napján kiadta, de ezt követően 2018. június 15. napjáig semmilyen eljárási cselekményt nem végzett.

[62] A Győri Törvényszék 2017. december 29. napján kapta meg a B.308/2015/33. számú vádiratot az I-VI.r. vádlottak tekintetében. A vádirat kiadása iránt 2019. január 29. napján intézkedett. A vádiratban foglalt egyesítési indítvány ellenére ugyancsak nem történt eljárási cselekmény 2018. június 15. napjáig, amikor a perbíró mindkét ügyet kitűzte 2018. június 29. napjára.

[63] Mivel az első tárgyalás kitűzésére csak 15 hónap inaktív idő elteltével került sor, az elsőfokú bíróság relatív eljárási hibát vétett az akkor hatályos Be. 278. § (3) bekezdés szerint, mivel a tárgyalást nem tűzte ki a lehető legközelebbi napra. Szintén hosszú; 9 hónapos inaktív idő telt el a 2020. március 12. és 2020. december 10. tárgyalási nap között. Ezek a relatív hatályú perrendi hibák azonban az érdemi felülbírálatot nem gátolták meg.

[64] Az elsőfokú bíróság az első tárgyalási napon a két ügyet egyesítette. A bizonyítási eljárást az 1998. évi XIX. törvény [régi Be.] 14.§ (2) bekezdés és 17.§ (6) bekezdés IX. fordulat értelmében tanácsban, két ülnökkel kezdte meg és folytatta le ebben az összetételben - szabályosan – a 2018. július 1. napján hatályba lépő 2017. évi XC. törvény 868.§ (2) bekezdés alapján, 17 tárgyalási napon keresztül. Az ülnökök személyében beállt változás folytán szabályosan ismételte meg a bizonyítás anyagát a 2022. április 21. napján tartott tárgyaláson, a Be. 518.§ (3) – (4) bekezdés szerint a korábbi tárgyalások anyagának lényegi ismertetésével.

[65] A törvényszék kihallgatta a vádlottakat, akik közül Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak nem tettek vallomást. Terhelt3 III.r. vádlott elismerte a bűnösségét és magára, illetve Terhelt1 I.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak tekintetében is terhelő vallomást tett. Terhelt6 VI.r. vádlott a tárgyaláson ténybelileg elismerte, hogy a Kft1. nevében a Kft5. részére kiállított számlákon az ő aláírása szerepel [20-as jkv. 5. oldal 1. bekezdés].

[66] Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. vádlottak érdemi védekezésük előadása után lemondtak a tárgyaláson való jelenlét jogáról, melyhez a törvényszék hozzájárult 2018. november 13. és 2019. február 14. napján [20-as és 26-os jkv.].

[67] Tanúként hallgatta ki az elsőfokú bíróság a Kft4. és a Kft5. volt dolgozóit, a Név3 Panzió tulajdonosait, a könyvelőket, mindazon személyeket, akik üzleti kapcsolatban voltak a vádlottakkal a vád tárgyává tett cselekmények kapcsán, illetve felolvasta azon tanúknak a nyomozás során tett vallomásait, akik megidézését senki nem kérte. Igazságügyi orvos-szakértői véleményt szerzett be Terhelt4 IV.r. vádlott vonatkozásában [78. számú utóirat], a Kft1. felszámolójának nyilatkozatait [88. és 95. számú utóirat], továbbá

meghallgatta szakértő2, a nyomozás során szakvéleményeket adó igazságügyi könyv- és adószakértőt [103-as jkv.].

[68] Ismertette az adóhatósági eljárások során keletkezett iratokat, a felszámolási eljárások adatait, a nyomozás alatt beszerzett könyv- és adószakértői véleményeket. Tárgyalás anyagává tett minden releváns okiratot.

[69] A 2022. június 28. napján benyújtott vádmódosításra tekintettel, az ügyész perbeszédét követően törvényesen napolta el a tárgyalást a Be. 538.§ (6) bekezdés alapján.

[70] A 2022. október 25. napi tárgyaláson az ügyész a vádat – a vádirati tényállás alapján – kiterjesztette Terhelt3 III.r., Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. vádlottak vonatkozásában, további 1-1 rb, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétség megállapítása végett. A bíróság ezt követően befejezte a bizonyítási eljárást és ügydöntő határozatot hozott.

[71] Eljárási hibát vétett az elsőfokú bíróság a Be. 561.§ (2) bekezdés d/ pont értelmében, amikor Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában az ítélet rendelkező részében elmulasztott rendelkezni - Terhelt5 V.r. vádlotthoz hasonlóan - a vagyoni helyzete áttekintésének, illetve ellenőrzésének megghiúsításával elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette (Btk. 403.§ (1) bekezdés b/ pont) miatt emelt vád alól történő felmentésről. Ez azt jelenti, hogy nem merítette ki a vádat a Be. 6.§ (2) bekezdésben írtak szerint. Az elsőfokú bíróság az ítélet kihirdetésekor szóban megindokolta Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában is a felmentés okait és jogcímét, továbbá rögzítette ezeket az ítélet jogi indokolásának [138] – [140] bekezdéseiben. Ez a hiányosság az ítélet felülbírállhatóságát a később kifejtendők szerint egyáltalán nem érintette.

[72] Az elsőfokú bíróság a fent írtak szerint az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta, majd egyenként és összességében egyaránt értékelte és helyesen mutatott arra rá, hogy miért nem fogadható el a bűncselekmények elkövetését tagadó terhelték védekezése. Indokolási kötelezettséget maradéktalanul teljesítette és alapos bizonyítékértékelési tevékenységet végzett. Az ítélet [59] – [94] bekezdéseiben részletesen számot adott a bizonyítékok mibenlétéről, melyet megismételni szükségtelen.

[73] A másodfokú bíróság csupán a fellebbezésekben felvetett kérdésekre kíván reagálni az alábbiak szerint.

[74] Terhelt3 III.r. vádlott részletes beismerő vallomást tett a bíróság előtt, melyben – Terhelt1 I.r. vádlott védekezését cáfolva - elmondta, hogy nem voltak valódi munkakapcsolatba és nem toborzott 2010-2013 években munkaerőt a Kft5. számára. Terhelt4 IV.r. vádlotton keresztül ismerte meg Terhelt1t, akivel egy alkalommal találkozott. Azért mutatta be őt a IV.r. vádlott Terhelt1 I.r. vádlottnak, hogy abban a nem várt esetben, ha a hatóságok vizsgálni kezdik az alvállalkozói cégek és a Kft5. gazdasági kapcsolatát, Terhelt3 vádlott felismerje Terhelt1 vádlottat.

[75] Terhelt1 I.r. vádlott a tanúvallomásában elmondta, hogy Terhelt3 részét eleinte készpénzben fizette ki, majd átutalással. A számlákat ő írta meg és a III.r. vádlottnak fizetett. Az I.r. vádlott ment be a bankba az átutalási megbízással a Település1 Várkerületben található OTP fiókba. Ezzel szemben a Kft5. és Terhelt3 vádlott által ügyvezetett alvállalkozói cégek bankszámlaforgalmi adatai alapján nem történt utalás a két érintett cég között [90/2016. számú nyomozás iratainak 1131. old.]. A Kft6. bankszámláját vezető Település2 és Vidéke Takarékszövetkezet válasza szerint a Kft6. bankszámláján a számlanyitást követően nem volt pénzmozgás, azaz sem a Kft5., sem más cég nem utalt a bankszámlára, illetve onnan utalás sem történt.

[76] A bankszámlaforgalmi adatok tehát egyértelműen cáfolják Terhelt1 vádlott azon állítását, hogy történt pénzügyi teljesítés Terhelt3 vádlott alvállalkozói cégei és a Kft5. között.

[77] A tanúk (főleg a volt dolgozók és a Név3 Panzió tulajdonosai) vallomásai alapján megállapítható volt, hogy a Kft5. által a vád tárgyává tett időszakban a könyvelésbe és az ÁFA bevallásokba felhasznált számláinak csak egy része mögött volt valós gazdasági tevékenység, amely után megillette az adólevonási jog.

[78] A munkavállalók toborzásáról és szállításáról befogadott költség számlák valótlan tartalmúak, amelyet a következő adatok, illetve bizonyítékok is igazolják:

[79] Az alvállalkozói cégek által az „étkezési szolgáltatásról” kiállított számlák valótlan tartalmúak, mert az étkezésről a Kft5. munkavállalói - néhány kivételtől eltekintve - saját maguk gondoskodtak.

[80] Az „egyéb szolgáltatás szerződés szerint” megnevezésű számlák alapján áfalevonási jogosultság nem gyakorolható, mert munkaerő toborzásához és szállításához szükséges járművekkel és alkalmazottakkal az alvállalkozók nem rendelkeztek.

[81] A „24 órás portaügyletről” kiállított számlákkal kapcsolatban megállapítható, hogy volt ugyan portaszolgálat a Név3 Panzióban, de azt a panzió tulajdonosa, tanú25 biztosította a Kft5. munkavállalóinak, de ilyen szolgáltatást nem számlázott ki az alvállalkozóknak. Ebből következően ilyen szolgáltatást az alvállalkozók nem számlázhattak volna tovább a Kft5. felé.

[82] Az alvállalkozók által kiállított számlákban szereplő munkaerő-toborzás és szállítás, étkeztetés, illetve portaszolgálat megvalósulását egyetlen alapbizonylat sem támasztja alá, ennek ellenére a Kft7-től befogadott számlák összegéhez képest az alvállalkozói cégek részéről jelentős értékű tovább számlázás történt:

[83] Míg a Kft7. a Név3 Panzió bérlete után bruttó 18.413.660 forint összegben bocsátott ki számlát a Kft6. felé, addig a Kft6. a Kft5. felé bruttó 275.424.035 forint számlát bocsátott ki. A Kft6. tehát 15x-ös értékben állított ki számlát Kft5. felé az általa a Kft7.-től befogadott számlák értékéhez képest.

[84] Még nagyobb az aránytalanság a Kft8. esetében, ami a Kft7.-től bruttó 10.575.000 forint értékű szállásbérletről kiállított számlát fogadott be, ezzel szemben bruttó 179.122.000 forintot számlázott tovább a Kft5.-nek. Itt 17x-es volt a tovább számlázás mértéke.

[85] Az alvállalkozói cégek által befogadott és a Kft5. felé tovább számlázott szolgáltatások értéke között több mint tízszeres különbséget magyarázhatná, ha az alvállalkozók a többlétszolgáltatás nyújtásához szükséges tárgyi-, illetve személyi feltételekkel rendelkeztek volna, azonban a számlákon feltüntetett munkaerő-toborzáshoz, munkaerő szállításhoz szükséges gépjárművekkel és elégséges számú alkalmazottal bizonyítottan nem rendelkeztek.

[86] Az alvállalkozói cégek által kiállított számlák valótlan tartalmára utal, hogy a Kft5. – az adó- és könyvszakértői vélemény szerint - folyamatosan veszteséget termelt és a saját tőkéjét 2010. évre felélte, így kizárólag tagi hitelből tudta fedezni a veszteségét. Ugyan a Kft5. könyvelése szerint Terhelt1 I.r. vádlott 134.100.000 forint tagi hitelt nyújtott a cégnek, azonban a személyi jövedelemadó bevallásának adatai szerint I.r. vádlott a tagi hitel nyújtásához szükséges igazolt jövedelemmel nem rendelkezett, arra pedig ellenőrizhető adat nem merült fel, hogy a tagi hitel összegét kinek a kölcsönéből fedezte. Ebből következően megállapítható, hogy a Kft5. az alvállalkozóktól befogadott valótlan tartalmú számlák pénzügyi rendezéséhez szükséges anyagi forrással nem rendelkezett.

[87] Az alvállalkozói társaságok által kiállított költség számlák kivétel nélkül készpénzes bizonylatok voltak. Terhelt1 I.r. vádlott és az alvállalkozói társaságok képviselői úgy nyilatkoztak az eljárás során, hogy a készpénzes számlák rendezésére a Kft5. székhelyén került sor. Ezen állításukat azonban az érintettek semmilyen alapbizonylat - így a készpénz állítólagos átadását igazoló átadás-átvételi nyilatkozat, vagy a Kft5. házipénztári kifizetésre vonatkozó irat - bemutatásával nem tudták igazolni.

[88] Az igazságügyi könyv- és adószakértői vizsgálat kimunkálta a hamis számlák felhasználásának a Kft5. adólevonási jogára gyakorolt hatását és az okozott vagyoni hátrány összegét, melyet senki nem vitatott. A Kft5. vádbeli időszakra vonatkozó adóbevallásainak és áfa analitikájának eltéréseire is figyelemmel Terhelt1 I.r. vádlott a gazdálkodó szervezet vagyoni, jövedelmi, pénzügyi helyzetének áttekintése szempontjából a megbízható és valós képet lényegesen befolyásoló hibát idézett elő.

[89] Terhelt1 I.r. vádlott önálló ügyvezetője volt a Kft5-nek és ebbéli minőségében felelt az adó- és számviteli jogszabályok betartásáért. Fiatal kora ellenére is tisztában kellett lennie a gazdasági tevékenység törvényi kereteivel, illetve körültekintő cégvezetői magatartását megalapozhatta volna, hogy a vádbeli időszak alatt édesanyját, Terhelt2 II.r. vádlottat már jogerősen marasztalta a Békéscsabai Városi Bíróság, valamint a Gyulai Városi Bíróság adócsalás büntette miatt, mely okból nem is lehetett gazdasági társaság vezető tisztségviselője.

[90] Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. magatartása, illetve a Kft1. működése vonatkozásában az alábbi adatokból lehetett kiindulni.

[91] Terhelt5 V.r. azt vallotta, hogy a Kft1. autószerkezéssel, gépjármű karbantartással foglalkozott. Ő már nem dolgozott a cégben, amikor a 2010. januárja és 2010. áprilisa között a számlák kiállításra kerültek a Kft5. felé. Előadta, hogy amíg ő a kft-ben dolgozott, a cég munkavállalók szállításával nem foglalkozott. Miután ő kivált a cégből, Terhelt6 tevékenységére már nem látott rá.

[92] A bíróság bemutatta V.r. vádlottnak a Kft1. kimenő és a Kft5. által befogadott számlákat, amelyről a vádlott azt állította ki, hogy azokon nem az ő írása szerepel. A Kft1. és a Kft5. között készült vállalkozási szerződésen sem az ő írása szerepel, a szerződést korábban nem is látta.

[93] egyéb érdekelt3 tanú a 2020. december 10. napján tartott tárgyaláson elmondta, hogy a Kft1. autójavítással szeretett volna foglalkozni, de mire a cég megkezdte volna a működést, járuléktartozás miatt felszámolták. Kizártak tartotta, hogy a Kft. számlát bocsátott ki szállás és egyéb szolgáltatásról az idő alatt, amíg a fia a cég működésében részt vett, azaz 2010. év elejéig, amikor a fia kilépett a cégből és Terhelt6 vádlott vitte tovább a céget.

[94] egyéb érdekelt4 könyvelő tanúvallomásában előadta, hogy a Kft1. iratait, melyek eléggé hiányosak voltak, Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. vádlott adták át neki 2010 elején, hogy készítse el a 2009-es évre a járulékebevallást, mivel ellenük a benyújtó1 felszámolási kérelmet nyújtott be. Ekkor elkísérte őket egyéb érdekelt3 is, majd a továbbiakban csak Terhelt6 VI.r. vádlottal tartott kapcsolatot.

[95] A VI.r. vádlott először tanúként tett vallomást a nyomozás során, melyben elmondta, hogy a Kft1. ügyvezetője volt. A cég autószerkezéssel és gépjávitással foglalkozott, de embereket is toborzott Terhelt1 vádlott cége részére. A Kft1. szállást is biztosított a Név3 Panzióban, amit a cég bérelt és tovább adta haszonnal Terhelt1 vádlott cégének. Terhelt6 tanúvallomása szerint tehát a Kft7. által és a Kft1. által kiállított számlákon szereplő szolgáltatások megvalósultak.

[96] Ehhez képes a könyv- és adószakértői vélemény szerint a Kft1. rövid működése alatt – a 2008. szeptemberi megalakulástól a 2011. májusában történt törléséig – összesen kb. 85.000 forint áfát vallott be.

[97] Elmondta még, hogy Terhelt5 V.r. vádlott már nem vett részt a Kft1. működtetésében, amikor szállást bérelt a Név3 Panzióban. Terhelt6 úgy nyilatkozott, hogy portaszolgálatot és takarítást is biztosított a panzióban ezen állítása ellentmondásban áll tanú25 tanúvallomásával, aki szerint nem volt külön portaszolgálat a panzióban, de előfordult, hogy ő ott aludt éjszaka a panzióban. Terhelt6 VI.r. vádlott fenti állításait megcáfolja az is, hogy a Kft1.- nek nem volt bejelentett alkalmazottja a vádbeli időszakban.

[98] Terhelt6 VI.r. a tárgyaláson megerősítette, hogy Terhelt5 V.r. vádlott a Kft1. megszűnése előtt 3-5 hónappal már nem vett részt a cég irányításában, kizárólag ő vitte tovább a céget.

[99] Azt is állította, hogy egész panziót kibérelte a vádbeli időszakban, majd továbbadta bérbe. Ezzel szemben a Kft7. és a Kft9. közötti bérleti szerződések és számlák alapján megállapítható, hogy a Kft1. nem az egész panziót bérelte ki [142/2015. számú nyomozási irat 2. kötet 1145-1155. old.]. A 6 db számla alapján megállapítható, hogy 5 esetben 4 szobát, 1 esetben 8 szobát bérelt ki a Kft1. annak ellenére, hogy több mint 10 bútorozott szoba volt a panzióban.

[100] Ha valóban ki is bérelte a teljes Név3 Panziót a Kft1., úgy teljességgel érthetetlen, hogy milyen alapon számlázott tovább nagyobb mennyiségű szállást a Kft5. felé, tekintettel arra, hogy 3.760 ezer forint összegben fogadott be számlát a Kft7.-től a 2010. I. és II. névben, míg ugyanebben az időszakban 14.675 ezer forint összegben bocsátott ki számlát a Kft5. felé, azaz 4x-es értékben történt tovább számlázás.

[101] A legnagyobb ellentmondás, hogy a Kft7. 2010. április és 2010. szeptember hónapokra vonatkozóan állított ki számlákat bérleti díjáról a Kft9. felé. A Kft1. viszont 2010. januárja és 2010. áprilisa között – vagyis teljesen más időintervallumban - állított ki számlákat a Kft5.-nek szállásdíjról 2010. január-február-március hónapokra vonatkozóan [142/2015. számú nyomozási irat 1. kötet 313-319. old.].

[102] A számlákat megtekintve azt elismerte Terhelt6 VI.r., hogy azokat ő írta alá [20-as jkv. 5. oldal].

[103] A számviteli rend megsértése kapcsán a Kft1. felszámolójának nyilatkozatai szerint a felszámolás elrendelésekor a cég képviselőjében eljáró Kft2. eleget tett az iratátadási, adatszolgáltatási kötelezettségnek. A felszámolás befejezéséhez szükséges beszámolót és mérleget el tudták készíteni.

[104] Az egyszerűsített felszámolás során 2009-es üzleti évre nem állapítottak meg számviteli-könyvvézetési hiányosságokat, a 2010-es év tekintetében, amikor az inkriminált számlák bekerültek a könyvelésbe, nincsen adat a felszámolótól, hogy megakadályozta volna a gazdasági társaság pénzügyi helyzetének áttekintését. Egyébként erre vonatkozóan csak 2011-ben lehetett volna vizsgálni, amikor a felszámolás már befejeződött.

[105] Tekintettel arra, hogy a Győri Törvényszék a bizonyítási eljárást törvényesen folytatta le, a bizonyítékokat megfelelően mérlegelte, a másodfokú eljárásban nincsen perjogi lehetőség arra, hogy az azonos szempont szerint értékelt bizonyítékokat a táblabíróság felülmérlegelje. Ily módon Terhelt1 I.r. és Terhelt6 VI.r. vádlott felmentésére irányuló védelmi fellebbezések sem foghattak helyt.

[106] Az elsőfokú bíróság a fentiek szerint megalapozott tényállást állapított meg, amelyet az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a/ pontjára figyelemmel – és a Be. 561.§ (3) bekezdés b/-c/ pontja szerint - a megsértett adózási és számviteli keretszabályok felhívásával egészít ki, illetve a személyi körülményeket és egyes történeti tényállási megállapításokat pontosítja az alábbiak szerint:

[107] Az ítélet [10] bekezdése azzal módosul, hogy Terhelt1 I.r. vádlott 2018 óta él élettársi kapcsolatban tanú26vel, gondoskodik a volt házastársáról és az általa nevelt 2005-ben és 2010-ben született két közös gyermekről. Műszakvezető a Kft4. alkalmazásában, havi keresete 550-600.000 forint. Büntetlen előéletű, vele szemben nem indult újabb büntető eljárás.

[108] A tényállás I. pontjának [23] bekezdése előtt kell rögzíteni a vád tárgyát képező gazdasági bűncselekmények háttérszabályozását, mely a 2008. évi január 1. napjától hatályos, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXCVII. törvény 2.§, 5.§, 6.§, 9.§, 55.§, 56.§, 65.§, 119.§, 120.§, 127.§, és 147.§-a.

[109] Az ítélet [40] bekezdés – és ezzel összefüggésben a II/4. tényállási pont - úgy helyes, hogy a Kft1-vel szemben 2009. december 8. napján nyújtotta be a benyújtól a felszámolás iránti kérelmet. Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. vádlottak 2010 januárjában adták át a könyvelési iratokat egyéb érdekelt4 könyvelőnek a járulékbavallás elkészítése céljából [85-ös jkv. 9. oldal]. Ezt követően Terhelt5 V.r. nem vett részt a kft. tevékenységében. A felszámolás 2010. május 21. napján történt elrendelésekor a könyvelési iratokat a Kft1-t képviselő tanú22 – a Kft2. ügyvezetője – adta át az Kft3. felszámoló részére. A felszámoló 2011. március 11. napján nyújtotta be az egyszerűsített felszámolási eljárásban készített tevékenységet lezáró beszámolót és mellékleteit azzal a megjegyzéssel, miszerint a gazdasági társaság a beszámolóképzési kötelezettségének eleget tett.

[110] A [39] - [40] bekezdés pontosított tartalmára tekintettel a [48] bekezdés úgy módosul, hogy az első, harmadik és negyedik mondata az indokolás körébe tartozik. Helyesbítendő akként, hogy a felszámolás elrendeléséig a Kft1. ügyvezetői pozícióját betöltő V. és VI.r. vádlottakat a számvitelről szóló 2003. évi C. törvény 2.§ (1) bekezdés, 3.§ (1) bekezdés 1. pont, 11.§ (10) bekezdés, 12.§ (1) – (3) bekezdés szerint számviteli és könyvviteli kötelezettség terhelte.

[111] A [48] bekezdés után kell rögzíteni, hogy a tényállás I. pontjában írott, 2009.május 15. és 2011. október 31. napja közé eső bűncselekmények miatt a benyújtól 2015. március 6. napján tett feljelentést és a nyomozás elrendelésére 2015. március 9. napján került sor [142/2015. bü. számú nyomozati irat 21. oldal].

[112] A tényállás II. pontjában írt bűncselekmények miatt Terhelt1 I.r. vádlott – továbbá Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott – ellen 2014. június 5. napján került sor a nyomozás elrendelésére [90/2016. bü. számú nyomozati irat 239. oldal].

[113] Az ítéltábla a Be. 593.§ (3) bekezdése szerint a fentiekkel kiegészített, így módon teljeskörűen megalapozott tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[114] A törvényszék a megalapozott tényállás nyomán okszerű következtetést vont le Terhelt1 I.r. vádlott és Terhelt6 VI.r. vádlott bűnösségére, továbbá helyes a Terhelt5 V.r. vonatkozásában hozott felmentő rendelkezés a költségvetést károsító bűncselekmény kapcsán.

[115] A Terhelt1 I.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények minősítése is helytálló, de a rendelkező részben a cselekmények megnevezése - a 61. BK vélemény 3. pontja értelmében – a törvényi tényállás Btk. Különös Részében írott címe. A zárójelben kell feltüntetni a bűncselekmény alapesetének - s ha megvalósult, minősített esetének – törvényi tényállását (diszpozícióját) és a büntetési tételét meghatározó törvényi rendelkezéseket.

[116] Az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmények elkövetési időpontja 2012. december 31. napjáig tartott, tehát a Btk. 2.§-ban írott időbeli hatály tekintetében helyesen foglalt állást – bár nem indokolta - a törvényszék, amikor Terhelt1 vonatkozásában az elbíráláskor hatályban lévő Btk. szabályait alkalmazta, mivel az a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja tekintetében feltétlenül kedvezőbb elbírálást eredményezett.

[117] Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. vádlottak vonatkozásában viszont az állapítható meg, hogy az őket érintő elkövetési idő 2010. január 20. napjától 2010. április 1. napjáig, illetve a valótlan tartalmú áfabevallás szempontjából 2010. április 20., illetve július 20. napjáig tartott, amikor az 1978. évi IV. törvény 310.§-ában, az adócsalás büntettét szankcionáló anyagi jogi szabályok enyhébbek voltak, mint a jelenleg hatályos Btk. 396.§-ában rögzített szabályozás.

[118] A 2010. július 20. napján (a Kft5. 2010. II. negyedévi áfabevallásának időpontja) hatályos 1978. évi IV. tv-t összevetve a jelenlegi Btk-val, az a következtetés vonható le, hogy az 1978. évi IV. tv. szerinti büntetési tétel a jelenlegivel megegyező 1-5 évig terjedő szabadságvesztés volt, de nem minősítő körülmény az üzletszerűség és nem volt hatályban a büntetés kiszabást meghatározó középérték szabálya.

[119] A költségvetési csalás, illetőleg adócsalás büntettét követi el az adóalany gazdasági társaság képviselője, ha az adókötelezettség szempontjából jelentős tény (adat) valótlan előadásával, elhallgatásával vagy más magatartással a hatóságot adóbevétele csökkentését eredményezően megtéveszti.

[120] Terhelt1 I.r. vádlott a Kft5. ügyvezetőjeként nem volt jogosult a valótlan tartalmú számlák alapján ÁFA levonására, melyek levonásba helyezésével, majd az ÁFA fizetési kötelezettsége csökkentésével a költségvetésnek 50 millió forintot meghaladó vagyoni hátrányt okozott.

[121] Tekintettel arra, hogy az elkövetési időszak hosszabb időszakra esik, úgy ebből, - valamint az előzőekben írtakból - egyértelműen következik, hogy Terhelt1 I.r. vádlott a terhére rótt költségvetést károsító bűncselekményt rendszeres haszonszerzésre törekedve követte el, ekként az üzletszerűség mint minősítő körülmény fennáll.

[122] A költségvetési csalás tettese csak olyan személy lehet, aki az adókötelezettség szempontjából jelentős tény (adat) valótlan előadásával, elhallgatásával vagy más magatartással a hatóságot adóbevétele csökkentését eredményezően megtéveszti. Az adóhatóság megtévesztésére szolgáló valótlan tartalmú számlákat beszerző és azokat az adóbevallást elkészítő számára rendelkezésre bocsátó személy az adócsalásnak nem társtettese, hanem bűnsegéde.

[123] A részes azzal, hogy az általa megszerzett, valótlan tartalmú számlákat a tettes rendelkezésére bocsátja, tudva azt, hogy az azokat az adófizetési kötelezettsége csökkentésére fogja felhasználni, fizikai bűnsegélyt nyújt a tettesnek [BH2017.139.].

[124] A költségvetést károsító bűncselekmény esetén kizárólag a tettesi magatartások vonhatók törvényi egységbe, míg a részes bűncselekményeinek rendbelisége és minősítése a tettesi alapcselekményhez igazodik [3/2011. számú BJE I. pont].

[125] A költségvetési csalás (adócsalás) és azzal összefüggésben – valótlan tartalmú számlák felhasználásával, továbbá hamis tartalmú adóbevallás benyújtásával – megvalósított magánokirat-hamisítás alaki halmazata valóságos, mivel a költségvetési csalás más elkövetési magatartással is megvalósulhat, illetve a sértett jogi tárgy merőben eltérő.

[126] A közbizalom ellen bűncselekmény rendbeliségét az ugyanazon jogviszonyok száma határozza meg, azon belül több okirat felhasználása folytatólágosságot eredményez [36/2007. BK. vélemény].

[127] Terhelt1 I.r. vádlott az adófizetési kötelezettség csökkentése érdekében – többek között - a Terhelt6 VI.r. vádlottól beszerzett fiktív tartalmú számlákat is felhasználta a könyvelésében és az adóbevallásaiban. A költségvetési csalással bűnhalmazatban tehát a hamis magánokirat felhasználásának vétségét is megvalósította, mivel az adóhatóságot a hamis okirat (az adóbevallás) benyújtásával megtevesztve az általános forgalmi adófizetési kötelezettségét jogosulatlanul csökkentette.

[128] Mivel Terhelt1 I.r. vádlott adóelkerülő magatartása több adóbevallási időszakot is felölel, ezért ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, rövid időközönként többször követett el, így - a Btk. 6.§ (2) bekezdésére figyelemmel - a hamis magánokirat-felhasználása vétség folytatólágosan elkövetettnek minősül.

[129] Terhelt6 VI.r. vádlott büntetőjogi felelőssége azért áll fenn a folytatólágosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében, mert a hamis számlák átadásával segítséget nyújtott Terhelt1nak, hogy a számlákon alapuló valótlan tartalmú negyedéves ÁFA bevallásokat felhasználja az adóhatóság megtévesztéséhez két, egymást követő bevallási időszakban.

[130] Ezért a másodfokú bíróság Terhelt6 VI.r. vádlott terhére megállapított bűncselekményeket folytatólágosan, bűnsegédként elkövetett, az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntettének (1978. évi IV.tv. 310.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés, 12.§ (2) bekezdés, Btk. 21.§ (2) bekezdés) és folytatólágosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (1978. évi IV.tv. 276.§, 12.§ (2) bekezdés, Btk. 21.§ (2) bekezdés) minősítette.

[131] Az adócsalás bűncselekményének elévülése tárgyában nem értett egyet a másodfokú bíróság a védő azon érvelésével, hogy a 2010. január 20. napján és február 1. napján kiállított számlával összefüggésben nem lehet megállapítani a VI.r. vádlott bűnösségét, mert a 2015. március 9. napján történt nyomozás elrendelésig több mint 5 év telt el. A

fentiekben írtak szerint a részesi cselekmény járulékos, tehát osztja a tettesi alapcselekmény anyagi jogi következményeit. Terhelt1 I.r. vádlott a januári és februári számlákat egyazon bevallási időszakra vonatkozó, 2010. április 20. napján benyújtott adóbevallás elkészítéséhez és ugyanazon időszakban esedékes áfacsökkentéshez használta fel. Az ő cselekménye törvényi egység, melyhez Terhelt6 VI.r. vádlott magatartása kapcsolódik. Az elévülés tehát a VI.r. vádlott részmagatartása esetében sem állhatott be 2015. március 9. napja előtt.

[132] Más a helyzet a Terhelt6 VI.r. vádlott esetében a - vele szemben alkalmazott 1978. évi IV. törvény 289.§ (1) bekezdés b/ pontja, illetve a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő és – 3 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett számviteli rend megsértésének büntette vonatkozásában, amelyet önálló tettesként, mint ügyvezető látszik megvalósítani. Ez az elkövetési magatartás a 2010. május 21. napján elrendelt felszámolásig tartott, amikor a számviteli törvény szerint az üzleti év véget ért a vád szerint. Az 1978. évi IV. törvény 33.§ (1) bekezdés b/ pontja és a 34.§ a/ pont alapján e bűncselekmény esetén az elévülési idő 3 év, ami eltelt 2013. május 21-én, a nyomozás elrendelését megelőzően.

[133] Ezért a fenti bűncselekmény miatt folyamatban lévő büntető eljárást a Be. 567.§ (1) bekezdés a/ pont II. fordulat alapján meg kell szüntetni, mivel a VI.r. vádlott büntethetősége az elévülés okán megszűnt.

[134] Nyilvánvaló, hogy ugyanez a helyes rendelkezés Terhelt5 V.r. vonatkozásában is, akit a vád szerint Terhelt6 VI.r. vádlottal együtt terhelte volna a büntetőjogi felelősség, mivel együtt voltak ügyvezetői a Kft1-nek.

[135] A Btk. 2.§ [1/1999. BJE] alapján nem lehet vegyesen alkalmazni az anyagi jogot ugyanazon vádlott esetében, ezért Terhelt5 V.r. vádlottat is az 1978. évi IV. törvény 310.§ (1) és (3) bekezdése szerint minősülő adócsalás büntette miatt emelt vád alól kell felmentettnek tekinteni.

[136] A felmentés jogcíme tekintetében az ítéltábla sem a bíróság és az ügyészség álláspontjával értett egyet. A bizonyítási eljárás alapján leszögezhető, hogy az adócsalás bűncselekményéhez nyújtott bűnsegédlet megvalósult, viszont azt nem Terhelt5 V.r., hanem Terhelt6 VI.r. vádlott követte el, aki a hamis számlákat az ügyvezető társa tudta nélkül kiállította és Terhelt1 I.r. vádlott rendelkezésére bocsátotta. Ezért az V.r. vádlottat a Be. 566.§ (1) bekezdés b/ pontja szerint kellett felmenteni.

[137] Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket Terhelt1 I.r. és Terhelt6 VI.r. vádlottak vonatkozásában összegyűjtötte és értékelte. Ezek köre kiegészítendő azzal, hogy Terhelt6 VI.r. vádlott esetében további enyhítő körülmény a bűnsegédi bűnrészség. Súlyosító körülmény, hogy az adócsalás bűncselekménye üzletszerűen elkövetettként minősül.

[138] Nem súlyosít a hasonló jellegű költségvetést károsító bűncselekmények gyakorisága, mivel erre bizonyítás nem folyt és összehasonlító adatok – az adott elkövetési időszakból - nem állnak rendelkezésre (56. számú BKv III/11. pont).

[139] A vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlya jelentős, a Terhelt1 I.r. vádlott terhére megállapított költségvetési csalás önmagában is 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető.

[140] A jogalkotó által a büntetési tételkeretben absztrakt módon meghatározott kiemelt társadalomra veszélyesség mellett azonban a joghátrány meghatározása során figyelemmel kell lenni a büntetéskiszabás egyéb szempontjaira, így a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára, a tetтарыos büntetés és az elkövető személyes körülményeihez igazodóan a joghátrány egyéniesítésének követelményére is.

[141] A törvényszék a büntetés kiszabása körében megalapozottan volt figyelemmel az Európai Emberi Jogi Bíróság határozatára, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye szövegezésére, – annak is a 6. cikkére – az ésszerű időn belül való eljárás követelményeire. Erre tekintettel is állapította meg I.r. vádlott vonatkozásában az általa alkalmazott Btk.-ban meghatározott büntetési tétel (5-10 év) alsó határa alatti mértékű a szabadságvesztés büntetést.

[142] Az idézett 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkelye szerint, mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a bíróság tisztességesen, ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Magyarország Alaptörvénye is hasonlóképpen rendelkezik a XXVIII. cikkben, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Törvényi kötelessége tehát a bíróságoknak az eljárások ésszerű időn belül való lefolytatása. Jelen eljárásban azt kell megállapítani, hogy ez a követelmény sérelmet szenvedett, ugyanis majdnem 13 év telt el a bűncselekmények elkövetése óta, amely időtartam nem vonható az „ésszerű idő” kategóriájába, ugyanakkor a vádlottaknak nem róható fel, hiszen nem az ő magatartásuk vezetett az eljárás elhúzódásához.

[143] A táblabíróság úgy ítélte meg, hogy a felsorolt bűnösségi körülmények mellett és a hosszú időmúlás ellenére is szükséges a Terhelt1 I.r. vádlottal szemben alkalmazott 3 évi szabadságvesztés büntetés, melynek további súlyosítására, de enyhítésére sem mutatkozik törvényes ok. Nem hagyható ugyanis figyelmen kívül, hogy a bűnsegédként, részecselekményekben közreműködő Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. kaptak 2 évi szabadságvesztés büntetést.

[144] Az ügyvezetői tisztségét felhasználva bűncselekményeket elkövető terhelt méltatlan a közügyek gyakorlásában való részvételre és gazdasági társaság vezető tisztségviselői pozíciójának betöltésére. Az eltiltás mértéke mindkét esetben arányos a szabadságvesztés büntetéssel. A jogszabályi alapja a közügyektől eltiltás esetében a Btk. 62.§ (1) bekezdése is, a foglalkozástól eltiltásnál a Btk. 53.§ (1) – (4) bekezdés.

[145] Osztotta a táblabíróság az ügyészség azon álláspontját, hogy az okozott és meg nem térült vagyoni hátránnyal nem áll arányban az I.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételszáma és jövedelmi helyzetére tekintettel a napi tétel összege sem.

Ezért mindkettőt megemelte - a részletfizetés változatlanul hagyása mellett - a Btk. 50.§ (1) és (4) bekezdése, illetve 51.§ (1) bekezdés alapján.

[146] Terhelt6 VI.r. vádlottal szemben az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 85.§ (1)-(3) bekezdésben írott halmazati szabályok szerint kiszabott 1 év 6 hónap szabadságvesztés helyes törvényi alapja az 1978. évi IV. törvény 40.§ (2) bekezdése. Terhelt6 VI.r. vádlott esetében az 1978. évi IV. törvény 87.§ (2)-(3) bekezdés szerinti enyhítő szakasz alkalmazására a hasonló bűncselekmény miatti büntettségére, illetve a belső arányosság követelményére figyelemmel nem volt mód. A súlyosítás az alacsonyabb büntetési tétel miatt szóba sem kerülhet.

[147] A szabadságvesztés büntetés fokozata börtön az 1978. évi IV. törvény 43.§ a/ pontja szerint.

[148] A foglalkozástól eltiltás alkalmazása törvényes, tartama arányos, a jogszabályi alapja az 1978. évi IV.tv. 56.§ (1) bekezdés b/ pontja és (3) bekezdése, illetve 57.§ (1) – (2) bekezdése.

[149] A végrehajtás felfüggesztése megalapozott a különös méltánylást is jelentő enyhítő körülmények okán, annak tartama nem emelhető. Jogszabályi alapja az 1978. évi 89.§ (1) – (3) bekezdése.

[150] A feltételes szabadságra bocsátás lehetősége az 1978. évi IV. törvény 47.§ (1) bekezdésén és a (2) bekezdés második tételén alapszik. Mellőzte a táblabíróság a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megállapítására vonatkozó rendelkezést, mivel az 1978. évi IV. törvény 47.§ (1) bekezdése nem tartalmazta ezt a törvényi kötelezettséget.

[151] A bűnjelekről való rendelkezés akként helyes, hogy egyes dokumentumoknak a bűnügyi iratokhoz való csatolása a 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 1.§ (2) bekezdésén alapszik.

[152] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[153] A másodfokú bíróság a fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdés szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605.§ (1) bekezdése szerint – a Be. 561.§ (2) bekezdés b/ pontja alkalmazásával – helybenhagyta a személyi adatok pontosítása mellett.

Győr, 2023. március 9.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit s.k.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2022. október 25. napján kelt B.32/2017/133. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. március 9.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke